dosar nr. 2-26040466-05-3r-03092026

Judecătoria Cahul, sediul central
Judecător: Cristina Daniliuc

Curtea de Apel Sud

D E C I Z I E
În numele Legii

17 noiembrie 2026 **municipiul Cahul**

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
Președintele completului de judecată, judecător Evgheni Bancov
Judecătorii Andrei Scripcenco și Inga Gorlenco

soluționând, fără ședință de judecată recursul declarat de avocatul Dunas Andrei în interesele Crinei Railescu împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul central din 16 iulie 2026, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea, înaintată de Crina Railescu împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, terț Constantin Bolocan, Tamara Bolocan privind anularea actului administrativ,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La data de 31 martie 2026, reprezentantul reclamantei Crina Railescu, avocatul Andrei Dunas a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, terț Constantin Bolocan, Tamara Bolocan privind anularea actului administrativ.

Cere reclamanta:

- anularea integrală a deciziei Structurii Teritorială de Asistență Socială Cahul nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minora *****;
- anularea deciziei/răspunsului la cererea prealabilă nr.92/PC-CH din 26 februarie 2026;
- suspendarea stabilirii și aplicării graficului de întrevedere cu minora ***** până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și determinarea domiciliului minorei *****.

Prin Încheierea din 01 aprilie 2026, s-a dispus întreprinderea acțiunilor necesare în vederea pregătirii pricinii pentru dezbaterile judiciare.

Referința din numele Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud.

La data de 04 mai 2026, reprezentanta Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, Rita Susanu, a depus referință pe marginea cererii privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

Potrivit referinței, invocă că, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, care reprezintă autoritatea tutelară teritorială, a examinat cererea cu privire la suspendarea deciziei nr.54 din 26 decembrie 2025 emisă de Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul Cu privire la stabilirea graficului de întrevedere dintre minora ***** născută la 01 august 2023 și bunei pe linie paternă Constantin Bolocan și Tamara Bolocan până la emiterea unei hotărâri definitive și irevocabile a instanței de judecată cu privire la determinarea domiciliului copilului.

Menționează, că la momentul actual, de către Judecătoria Cahul, sediul Central, judecător Natalia Pasat, este examinată cauza civilă depusă de Crina Railescu către Constantin Bolocan cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului, încasarea pensiei de întreținere a copilului.

Susține, că tata Constantin Bolocan este de acord cu determinarea domiciliului copilului cu mama Crina Railescu. Din acest motiv, între părinți, nu mai există un litigiu real cu privire la determinarea domiciliului copilului. Refuzul mamei Crina Railescu de a se prezenta la ședințele organizate de către Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul privind întocmirea unui grafic de întrevedere dintre minora ***** și bunei Constantin Bolocan și Tamara Bolocan de comun acord, sunt bazate doar pe declarații scrise, fără a fi probate de probe pertinente. Aceste refuzuri se referă la relațiile directe dintre mama minorei Crina Railescu și bunei pe linie paternă.

Este de părere, că acest conflict nu poate constitui un temei legal pentru anularea/suspendarea relațiilor personale ale copilului cu bunicii. Eventualele neînțelegeri sau tensiuni trebuie gestionate între persoanele mature, fără a afecta dreptul copilului de a beneficia de sprijinul și afecțiunea ambelor ramuri familiale. Partea reclamantă nu a prezentat probe prin care să fie confirmat riscul real și direct față de copil în urma vizitelor dintre copil și bunei.

Statuează, că Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, în momentul emiterii Dispoziției nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere a minorei ***** cu bunei de pe linia paternă Constantin Bolocan și Tamara Bolocan, a ținut cont de interesul superior al copilului, de vârsta copilului, de faptul că bunei pe linie paternă au lipsit fizic din viața minorei stabilind programul de vizite în așa mod încât copilul cât și mama să se afle în siguranță.

Accentuează că, programul prevede că întrevederile vor avea loc o dată la două săptămâni, în fiecare zi de vineri de la ora 15:30 până la ora 16:30, în incinta Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul, în prezența mamei Crina Railescu cât și a psihologului din cadrul Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul. Acest program a fost stabilit pentru o perioadă de jumătate de an, avînd ca scop crearea atașamentului dintre minoră și bunei pe linie paternă. Acest program nu perturbă regimul zilnic al copilului și nu pune în pericol viața și sănătatea acestuia.

Totodată menționează, că argumentele invocate în cerere nu corespund prevederilor art.172 al Codului administrativ.

Consideră, că suspendarea graficului de întrevedere nu este justificată și nu poate fi acceptată, urmând ca programul stabilit să fie respectat până la o eventuală modificare dispusă de instanța de judecată competentă.

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 iulie 2026 s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei Crina Railescu privind suspendarea deciziei Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul nr. 54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea

graficului de întrevedere cu minor *****, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.

Nefiind de acord cu Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 iulie 2026, la data de 11 august 2026, reclamanta Crina Railescu prin intermediul avocatului Dunas Andrei, a depus recurs, prin care a solicitat casarea Încheierii instanței de fond cu adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a stabilirii și aplicării graficului de întrevedere a buneilor de pe linia paternă, Bolocan Constantin și Bolocan Tamara, cu minora Bolocan Iasmina, născută la 01 august 2023.

În argumentarea poziției sale a indicat că, Încheierea recurată este neîntemeiată și ilegală, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, deoarece a confundat standardul probatoriu riguros specific judecării fondului cu evaluarea sumară a aparenței dreptului, specifică fazei de suspendare a executării actului administrativ, fiind bazată pe o apreciere vădit unilaterală a probelor, prin care s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, a confundat cerințele probatorii ale fondului procesului cu cele specifice fazei de suspendare provizorie. Solicitând reclamantei probe materiale definitive în această etapă, instanța a eludat faptul că, pentru dispunerea suspendării, este suficientă demonstrarea unei suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului (aparența dreptului). Această suspiciune este generată tocmai de pasivitatea autorității administrative în a-și îndeplini obligația de investigare din oficiu.

Indică că instanța de fond a aplicat eronat normele procedurale, reținând în mod greșit că sarcina probării ilegalității și a pericolului iminent îi revine în totalitate reclamantei, ignorând prevederile exprese ale art. 85 alin. (l) și art. 87 din Codul administrativ, care instituie principiul investigării oficiale, obligând autoritatea publică (STAS Cahul) și nu cetățeanul să cerceteze din oficiu toate circumstanțele cauzei și să își fundamenteze actul pe probe complete înainte de emitere, ceea ce a condus la emiterea unei încheieri ilegale și neîntemeiate. Instanța nu a luat în considerație faptul că STAS Cahul a ignorat istoricul de violență al bunicului Bolocan Constantin, deși a fost sesizată că acesta are două dosare pe violență în familie înregistrate la IP Cantemir. Autoritatea avea acces direct la bazele de date MAI, dar a emis actul pe baza unei stări de fapt incomplete.

Susține că, în răspunsul la cererea prealabilă, STAS Cahul recunoaște expres că „stările emoționale ale copilului minor trebuie susținute prin raport psihologic. Cu toate acestea, autoritatea a stabilit graficul fără a dispune efectuarea acestei evaluări de către un psiholog. Emiterea actului înainte de obținerea raportului clinic reprezintă un viciu de procedură major, ignorat intenționat de instanța de fond. Funcționarii STAS au emis judecăți de valoare cu caracter psihologic, afirmând fără nicio probă clinică faptul că reacțiile de teroare și plâns ale minorei sunt „firești” și constituie o „manifestare specifică vârstei”. Minimalizarea arbitrară a stresului unui copil de 2 ani și 6 luni, fără consultarea unui expert, constituie un abuz de putere, fapt intenționat ignorat de instanța de fond, ceea ce a condus la emiterea unei încheieri ilegale și neîntemeiate.

Absența mamei de la stabilirea graficului a fost justificată de comportamentul părtinitor al specialistului DPCF, Sulac Vera. Aceasta a exercitat presiuni și șantaj administrativ, condiționând întocmirea rapoartelor necesare în procesul de divorț de acceptarea acestui grafic abuziv. Ca urmare, graficul a fost aprobat fără a se analiza regimul de somn, alimentația și nevoile reale ale minorei, fapt ignorat de instanța la emiterea încheierii. Stabilirea unui grafic rigid în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive privind stabilirea domiciliului minorului și fără analiza stadiului de dezvoltare contravine art. 3 alin. (1) din Convenția ONU privind Drepturile

Copilului. Interesul minorului trebuie să fie primordial, nu dorința bunicilor paterni, care sunt persoane străine pentru copil și îi provoacă stări de anxietate și frică. Deci instanța de fond a aplicat eronat criteriul „pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil", asimilând în mod greșit trauma psihologică de lungă durată a unui minor cu un prejudiciu material sau economic clasic, deși în materia dreptului familiei afectarea dezvoltării neuro-psihice a copilului este prin natura sa ireparabilă.

Conclude că, pentru un copil sub 3 ani, forțarea unor întâlniri care îi provoacă frică și plânsete într-un mediu oficial instituționalizat constituie un prejudiciu psiho-emoțional ireparabil. Timpul psihologic al unui copil de vârstă fragedă nu poate aștepta soluționarea fondului. Fiecare întâlnire forțată adâncește trauma, ceea ce justifică pe deplin suspendarea executării actului.

Procedura de citare a fost legal executată.

Participanții au fost notificați despre data examinării recursului și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit, nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia Încheierii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Argumentele părților intimate vis-a-vis de recursul declarat.

Referința autorității publice Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul din cadrul ATAS Sud.

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză.

La data de 16 octombrie 2026, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul din cadrul ATAS Sud a depus, referință menționând că, nu susține cererea de recurs și solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, cu menținerea Încheierii instanței de fond. Or, Decizia STAS Cahul nr. 54 din 26 decembrie 2025 nu poate fi analizată exclusiv prin prisma intereselor unuia dintre părinți, ci trebuie apreciată prin raportare la interesul superior al copilului, care reprezintă criteriul primordial în asemenea situații. Stabilirea unui grafic de întrevederi reprezintă o măsură destinată reglementării contactului cu copilul şi nu echivalează cu soluționarea definitivă a chestiunii privind domiciliul copilului sau exercitarea drepturilor părinteşti.

În cererea de recurs, recurenta invocă existența unui presupus istoric de violență al bunicului Bolocan Constantin şi susține că aceste circumstanțe nu ar fi fost suficient luate în considerare de autoritatea tutelară teritorială.

Consideră că aceste argumente nu sunt suficiente pentru admiterea recursului și suspendarea actului administrativ. Recurenta nu a prezentat argumente juridice și probe suficiente care să demonstreze necesitatea casării acestei Încheieri. Simpla nemulțumire față de concluziile instanței de fond şi reiterarea argumentelor referitoare la legalitatea actului administrativ, nu sunt suficiente pentru a justifica admiterea recursului.

În acelaşi timp, existența unei afirmații sau a unei sesizări nu poate fi echivalată automat cu stabilirea juridică a faptului că persoana vizată prezintă un pericol pentru copil. O asemenea concluzie trebuie fundamentată pe probe pertinente, concludente și admisibile.

În plus, suspendarea Deciziei nr. 54 din 26 decembrie 2025 ar putea afecta realizarea măsurilor stabilite de autoritatea tutelară teritorială Cahul în raport cu copilul și ar putea conduce la o situație în care interesele copilului să fie apreciate prin prisma unui litigiu între adulți, în detrimentul criteriului primordial – interesul superior al copilului.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a recursului.

În conformitate cu art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, *Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.*

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, *Recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.*

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ*, Instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.*

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Cahul, sediul central a emis Încheierea recurată la 16 iulie 2026, fiind recepționată de partea recurentă la 28 iulie 2026 (f.d.114). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de avocatul Andrei Dunas în interesele Crinei Railescu la 11 august 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege. La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de avocatul Andrei Dunas în interesele Crinei Railescu, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Aprecierea instanței de recurs.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ (*1) Examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.*

Alineatul (3) al aceluiaşi articol, prescrie că (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Analizând legalitatea și temeinicia Încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în

contencios administrativ al Curții de Apel Sud apreciază recursul ca neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, cu menținerea Încheierii instanței de fond, pentru considerentele ce urmează.

Potrivit materialelor cauzei se desprinde că, la data de 31 martie 2026, reclamanta Crina Railescu a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, terț Constantin Bolocan, Tamara Bolocan solicitând anularea integrală a deciziei Structurii Teritorială de Asistență Socială Cahul nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minora *****, anularea deciziei/răspunsului la cererea prealabilă nr.92/PC-CH din 26 februarie 2026, suspendarea stabilirii și aplicării graficului de întrevedere cu minora ***** până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****.

Odată cu înaintarea acțiunii reclamanta a solicitat suspendarea dispoziției nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea și aplicarea graficului de întrevedere cu minora *****, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****.

Prin Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 iulie 2026 s-a respins ca neîntemeiată cererea reclamantei Crina Railescu privind suspendarea deciziei Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minor *****, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 12 august 2026, Crina Railescu a declarat recurs, solicitând admiterea recursului și anularea Încheierii Judecătoriei Comrat, sediul cahul din 16 iulie 2026.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 214 Codul administrativ *(1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin. (3).*

(2) Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin.(2).

(3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere.

(4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operațiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere

fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice, fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, *Motivele suspendării sunt: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

Din conținutul dispoziției legale enunțate se desprinde că suspendarea actului administrativ poate fi dispusă în prezența unuia dintre cele două temeiuri prevăzute de lege, fără a fi necesară întrunirea lor cumulativă, și anume: în cazul confirmării existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația *probării* faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi

referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminența pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

În speță, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reține că, la data de 26 decembrie 2025 de către Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul a fost emisă decizia cu nr.54 „Cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minora *****." /f.d.38-39/.

Ne fiind de acord cu actul administrativ defavorabil, reclamanta Crina Railescu, prin intermediul avocatului Andrei Dunas, a depus o cerere prealabilă prin intermediul căreia a solicitat anularea integrală a acestei decizii și dispunerea suspendării stabilirii și aplicării graficului de întrevedere cu minora Bolocan Iasmina, născută la 01.08.2023, pînă la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****. /f.d.10-11/.

Examinând cererea prealabilă, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul a respins cererea prealabilă depusă de către reclamanta Crina Railescu, prin intermediul avocatului Andrei Dunas, menționând că, ținând cont de interesul major al copilului, de vârsta copilului, de faptul că buneii pe linie paternă au lipsit fizic din viața minorei, a fost stabilit graficul de vizită în așa măsură în cît copilul și mama să se afle în siguranță cu menținerea graficului de întrevedere. /f.d.12-13/.

Urmare, la data de 31 martie 2026, reprezentantul reclamantei Crina Railescu, avocatul Andrei Dunas a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud, Structura Teritorială de Asistență Socială Cahul, cu terții Constantin Bolocan, Tamara Bolocan privind anularea actului administrativ, solicitând totodată și suspendarea stabilirii și aplicării graficului de întrevedere cu minora *****, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****. /f.d.4-8/.

Analizând materialele cauzei în coroborare cu cadrul legal menționat anterior și cu argumentele invocate de recurent în susținerea solicitării privind suspendarea executării actului administrativ individual contestat, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud conchide că instanța de fond a procedat corect respingând cererea de suspendare a Deciziei Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minor *****.

În speță, existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului contestat nu au fost demonstrate și nici probate în mod obiectiv și convingător, întrucât sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Deci, cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil***, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă al actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

Or, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lege, reprezentantul recurentului trebuia să demonstreze că autoritatea pârâtă la emiterea deciziei contestate a încălcat legea și din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, pe când reprezentantul recurentului a indicat doar solicitarea suspendării actului administrativ contestat, în vederea neadmiterii prejudicierii reclamantului.

În acest sens, referitor la argumentul recurentului privind existența unor suspiciuni serioase și rezonabile asupra legalității actului administrativ contestat – Decizia Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cahul nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea graficului de întrevedere cu minor *****, argumentele invocate de recurent referitoare la ilegalitatea actului administrativ contestat nu au fost demonstrate fiind incompatibil cu caracterul sumar al procedurii de suspendare a executării actului administrativ.

Mai mult, simpla contestare a actului administrativ nu constituie circumstanțe suficiente pentru a justifica concluzia existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Pe cale de consecință, Completul reține că prima instanță a procedat corect atunci când nu a reținut ca temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Astfel, instanța de fond a constatat în mod judicios că, în prezenta speță, în cererea privind suspendarea actului administrativ de către partea reclamantă au fost reiterate prevederile art.214, alin.(1) și (2) Cod administrativ, fără o justificare în acest sens și fără a fi dovedite condițiile necesare în vederea necesității suspendării actului administrativ contestat, iar condiții referitoare la existența unui caz bine justificat, în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ nu se circumscriu.

În ceea ce privește al doilea temei prevăzut de lege - ***existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de recurs reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu în viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, se reține că instanța de fond a concluzionat corect că, în prezentul litigiu, nu este incident nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ - existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin

executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Aceasta, deoarece existența unui asemenea pericol nu a fost argumentată și nici probată în mod suficient, obiectiv și convingător și că reclamanta doar a indicat necesitatea executării actului administrativ, fără a demonstra existența pericolului iminent.

Alegațiile recurentului că, instanța a aplicat eronat criteriul „pericolului eminent de producere a unui prejudiciu ireparabil", asimilând în mod greșit trauma psihologică de lungă durată a unui minor cu un prejudiciu material sau economic clasic și că, nu este obligația reclamantei de a demonstra pericolul eminent, instanța de fond greșit reținând că sarcina probării ilegalității și a pericolului iminent revine în totalitate reclamantei, pe cît STAS a ignorat în mod total istoricul violent al bunicului Bolocan Constantin, având două dosare de violență în familie, nu este relevant.

Noțiunea de „suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ" constă în reținerea de către instanța de judecată - în urma examinării sumare a legalității - a unor fapte care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal. Concluzia respectivă rezultă din analiza sistemică a normelor ce reglementează acțiunea în contestare și condițiile de admitere a acesteia. Or, ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual acestuia este o condiție de admitere a acțiunii conform art. 224 din Codul administrativ și pe cale de consecință vizează fondul cauzei și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

În același timp, pericolul iminent presupune existența în cuprinsul actelor vizate a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantei un prejudiciu ireparabil (greu sau imposibil de înlăturat) în ipoteza anulării actului.

Completul judiciar constată că deși recurentul a invocat existența unor prejudicii eventuale cauzate minorei, argumentele formulate au rămas la nivelul unor afirmații generale, nefiind susținute prin probe concrete și convingătoare privind caracterul ireparabil al prejudiciului pretins.

Prin urmare, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud concluzionează că eventualele consecințe rezultate din executarea unui act administrativ ulterior anulat reprezintă efecte susceptibile de reparare prin mecanismele juridice prevăzute de lege și nu pot fi calificate drept prejudicii ireparabile care să justifice suspendarea executării actului administrativ.

Astfel, cu referire la critica privind motivarea soluției pronunțate de prima instanță, contrar susținerilor recurentului, Încheierea atacată cuprinde o motivare efectivă, suficientă și coerentă. Instanța de fond a identificat cadrul normativ incident și l-a aplicat situației de fapt, reținând în mod judicios că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. Simplul dezacord al recurentului cu concluziile primei instanțe, nu echivalează cu lipsa motivării și nu transformă motivarea într-una aparentă, în absența indicării unor omisiuni esențiale de analiză ori a unor contradicții interne ale încheierii.

Reieșind din cele expuse mai sus și ținând cont de faptul că soluția adoptată de instanța de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de avocatul Andrei Dunas în interesele Crinei Railescu, au fost calificate de Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Sud ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat, motiv pentru care acesta urmează a fi respins, menținându-se integral Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 iulie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Sud,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Andrei Dunas în interesele Crinei Railescu.

Se menține Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 iulie 2026 prin care cererea avocatului Andrei Dunas în interesele Crinei Railescu cu privire la suspendarea executării dispoziției nr.54 din 26 decembrie 2025 cu privire la stabilirea și aplicarea graficului de întrevedere cu minora *****, până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive privind divorțul și stabilirea domiciliului minorei *****, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO